क्षदिनानि हारः। तळां मखं सुविकेखा गुणस्तु लिप्ना-धमसाच कला खनायम्। एवं तदू दें च तथाधिमासाव-मायकीभ्यां दिवसा रवीन्होः"। "यहस्य विकलावभेषाद्य-चाचमाययोरानयनम् । तद्यथा । कुद्नानि हारः। विक्वावमेष' मुद्धिरिति प्रकल्पा साध्ये गुणाप्ती । तत्र बन्धिर्विकताः खुर्गुणस्तु कवावशेषम्। एवं कलावशेषं शुद्धिः षष्टिभाञ्यः कुद्गिनि हारः। फलं कलाः । सुयोर् प्रयोषम् । एवसं प्रयोषं सुद्धिन्तिं य-क्राज्यः कुद्नानि हारः। फलं भागाः। गुयो-राधियोषम्। एवं राधियोषं ग्रुडिर्दादय भाज्यः। क्षदिनानि इराः। फलं गतराधयोगुयोभगयधेषस्। एवं कल्पभगणा भाज्यः । कुदिनानि हारः । भगणप्रेषं गुडि:। फलं गतभगयाः। गुणोऽक्तर्भायः स्वादिति। ख्यखोदाइरणानि विप्रशाध्याये। एवं कल्याधिमासा-भाज्योरविद्नानि इरोऽधिमासमेषं ग्रुद्धिः। फलं गताधिमासाः । शुणो गतरविद्विसाः । एवं युगावमानि भाज्ययन्द्रदिवसा हारोऽवमभेषं ग्रुद्धिः। फलं गताव-मानि। गुणोगतचन्द्रदिवसाद्रति" प्रमि०।

ष्यद्दर्भणानयने अधिमासावमपरित्यागे कारणमाच्य सि॰ भि॰ "अन्तर्भेणसानयनेऽर्भमासाय तादिवान्द्रेर्भेणकान्विताः किम् । कुतोऽधिमासावमधेषके च त्यक्ते यतः सावयवी-उतुपातः। दर्शाविधयान्द्रमसी हि मासः सौरस्त संक्रान्त्यविधर्यतोऽतः । दर्शास्तरः संक्रमसानतः प्राक् सदैव तिहत्यधिमासग्रेषम् । दर्शानतो थिप्रमार्थेः सौरेस्तु सौरा दिवसाः समिताः। यतोऽ-धियेषीत्यदिनाधिकास्ते त्यक्तं तदस्तादिधमासयेषम् । तिथ्यन्तस्त्रयोदिययीस्तु मध्ये सदैव तिष्ठत्यवमावभेषम् । स्रातं तिमोदयकालिकः स्थात् तिय्यन्तकाले द्य्गणोऽ-नुपातः"। "भध्यममानेन यावत्यमावास्था तदन्ते चान्द्रामासानाः । मध्यमार्कस्य यस्मिन् दिने संक्रान्ति-सात्र संक्रान्तिकाले रिवमासान्तः । तयोः रिवचन्द्रमा-सान्तयोरनारे यावलास्तिययः सावयवास्ता अधिमास-ग्रेवतिययः । यतः सौर्चान्द्रान्तरसिमासाः । अहर्गे-णानवने गताब्हा रविगुणास्ते सौरा सासा जाताः। व्यतस्तेषु चैतादिचान्द्रत्तस्याः सौरा एव माचा योजि-तास्त संकान्त्यवधयो जातास्तेषु ति गृहुगुणेषु गर्तातिथ-तुल्याः सौरा एव दिवसा योजिताः। स्त्रतः सौर-जातास्तद्नरमधिमायग्रेषदिनानि चान्द्रान्तरेणाधिका

भवन्ति सौरचान्द्रान्तरत्वात्। अतोऽधिमासधेषदिना-स्तेभ्यः शोध्याः। अय चाधिमासानयनेऽतुपातत्रक्र-रिधमासेदिनी कर्तेसाच्छे षदिने युक्ताः सौरा हा यान्द्रा-भवित्रमहान्त । एवमहाधिमास ग्रेषदिनानि चेषाणि । तत्र शोध्यानि । अतः कारणादिधनासशेषं त्यत्तस् । अयावमभेषत्यागकारणस्यते । तिय्यनाननरं यावतीभिषेटीभिः स्रयोदया अवमग्रेषघटिकाः यतवान्द्रसावनान्तरमवमानि । यद्यवमग्रेषं न व्यज्यते जव्यावमेरवमभेषघटिकाभिस तियय जनीक्रियनो तटा तिय्यने सावनोऽइगेंगो भवति। अय च स्त्रयो-द्योऽवधिः साध्यः। तिय्यन्तार्ह्मणोऽवमग्रेषष्टी-सस्द्यावधिभवति । स्रतोऽवसभेषे स्ततः स्त्रयोदियाविभीवति" प्रमि । "अइगेणोमध्यम-सामनेन जुतञ्चलात् स्फ्टसामस्य । तदूनखेटा **उदयान्तराञ्च कर्मीाङ्गवेनोनयुताः फलेन**' सि०धि० अह-गेणे विशेषमाइ पि॰शि॰। "खभी खनारा धमहर्गेणसे त मैको निरेकस्तिथयोऽपि तहत्। तदाधिमासावसभीषके च कलाधिमासावमयुक्तकीनें । 'दह किस स्यूखतिय्यानयने यखां तिथौ यो वार आगतः स चेदक्रमेखे नामक्कति तराइगंगं सैनं निरेनं कत्या यहाः साध्या इति ज्योति-विदां संप्रदायो युक्तियुक्त एव। यतोऽच्हर्गणस्य वारो नियामकः। एवं कते यो विशेषः सोऽभिधी-यते । तिथयोऽपि नद्ददित्यादि । अलेनदक्तं भनति । यदा वारार्थं सैकोऽइगेणः क्रतस्तदाधिमासावमशेषास्यां चन्द्राकांनयने कोखा इतेरङ्कक्षतेन्द् विश्वेरित्यादी द्वादश-गुचाक्तिययोऽर्कभागेषु याः चेप्यास्ताः सैकाः क्रत्वा द्वादग्रुणाः चोष्याः । यदा निरेकोऽव्हर्गणः कतस्तदा यदि सैकोऽऋर्गणस्तदाधिमास-निरेकम् । तथा भेषं कल्याधिमासैर्धृतं कार्यम्। अवमैरवमभेषं च। यतः सेकास तिथिषु सैकोऽइगेषो निरेकास निरेकः। तथा प्रतिदिनमधिमासघेषस्याधिमासैरपचयोऽवमैरवमधेषः स्थात् युक्तसक्तम्" दति प्रमिता**ः**।

श्रहजर पु॰ अहोभिः परिवत्तमानी लोकान् जरयति जृ-णिच्-अद्, अहानि वाऽिकान् जीर्थेनि आधारे अप् वा। "संवत्सरे "यथापः प्रवता यनि यथा मासा अहजीरम्" ए॰ उ॰।

श्रहिंदे न० अहस दिवा च समा० द्व॰ तत्त्वार्थकतया वीशा गस्यते। श्रातिदने दत्यर्थे "य दत्यमखास्यत्रमहर्दियं